

øget Produktionsevne, lidt livligere Arbejdstempo. Eller er Ministerens Stilling at opfatte som et Mistillidsvotum til vore Stats- og Kommunefunktionærer som ikke havende den samme Grad af Modenhed som Arbejdere og Funktionærer i de frie Erhverv? Oprigtig talt, jeg forstaaer ikke den højtærede Minister her.

Undtagelsen fra Bedriftsraadsloven gælder ogsaa de kooperative Virksomheder. Om disse siger Lovforslagets Bemærkninger, at ganske vist kunde Ministeriet ønske at berige disse Virksomheder med Bedriftsraad, men, tilføjes der saa, „der maatte i saa Henseende træffes en særlig Ordning, hvorfor man ikke har ment at burde lade nærværende Lovforslag omfatte de kooperative Virksomheder“.

Mystikken i disse Udtalelser har jeg ikke kunnet trænge igennem. Jeg har ikke fundet anden Forklaring end den, der indeholdes i Ministerens Forelæggelsestale, hvor han taler om, hvilke Krav man maa stille til en Leder. Med den højtærede Formands Tilslutning vil jeg gerne have Lov at citere: „I Fagforeningerne, i kooperative Virksomheder ønsker Arbejderne selv, at den Leder, der er valgt, skal være en myndig Leder, og saa længe han er Leder, saa er han Leder, saa betragter vi ham med Tillid, og saa gives der ham Myndighed til Ledelsen“.

Se, det er en helt anden Tale og navnlig en helt anden Aand end den, der ellers gaar igennem og behersker dette Lovforslag. Det er en god konservativ Opfattelse, og den er saa god og saa rigtig; at jeg synes, Ministeren skulde have taget Konsekvenserne af denne Opfattelse og af dette Ideal, som han øjensynlig baade opstiller og kræver for baade Fagforeninger og kooperative Virksomheder, og dermed skulde han have ladet Lovforslaget blive liggende i sin Skuffe. Men i Stedet for at anerkende disse Forudsætninger, hvorunder en Leder, i de frie Erhverv saavel som i en kooperativ Virksomhed, nødvendigvis maa arbejde, har Socialdemokratiet her i Landet i over en Menneskealder været beskæftiget med ved alle mulige Midler at bringe Erhvervslivets Ledere i Miskredit, at rakke dem ned, mistænkeliggøre dem o. s. v. efter delvis samme smukke Recept, som vi fik et saa glimrende Uddrag af i den Tale, vi i Gaar hørte af den ærede Ordfører for

Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Lundberg. For saa vidt er der god Konsekvens i Bedriftsraadsforslaget. De udelige, elendige, korrumpere Ledere i Erhvervslivet trænger i høj Grad til Kontrol og til at stives af gennem Bedriftsraadenes Deltagelse i Ledelsen. Blot indenfor de kooperative Virksomheder, indenfor Socialdemokratiets egne Omraader, der ligger Forholdene anderledes. Der ønsker Arbejderne selv, at den Leder, der er valgt, skal være en myndig Leder, uindskrænket i sine Dispositioner — og følgelig heller ikke bistaet af noget Bedriftsraad.

Efter det Skel, der saaledes gøres mellem disse to Kategorier af Ledere, skulde man unægtelig tro, at den danske Industris Fremgang og Opblomstring var præget af det kooperative System, medens de frie Erhverv, de, der er bygget paa det elendige liberalistisk-kapitalistiske System med de evneløse, udygtige Ledere, havde gjort ynkelig Fiasko. Ser man nu imidlertid ud over den danske Industri og Haandværk, maa man vistnok indrømme, at Forholdet er nøjagtigt det modsatte. De kooperative Virksomheder er ganske faa og betydningsløse, i Regelen kun holdt oppe ved Tilhængerens fanatiske Tro og Offervillie, ved Privilegier med Hensyn til Skattefrihed og andre Begunstigelser, medens det er den frie Industri, den, som har taget baade Risikoen og Chancen, den, som er betænkt særdeles rigeligt af Staten i Form af Skatter og Afgifter, den, man Gang paa Gang har nægtet et opportunt Værn mod den overmægtige udenlandske Konkurrence — den er det, som just har skabt Danmarks industrielle Udvikling og trods alle Vanskeligheder og al Modgang har ført denne Udvikling frem Dag for Dag til en Højde, som maa aftvinge alle Beundring. Jeg tror derfor, man tør sige, at Lovforslagets Konsekvenser heller ikke paa dette Omraade er synderlig iøjnefaldende.

Den tredje og sidste Undtagelse fra Bedriftsraadens Omraade danner Søfarten, som Lovforslaget udtrykkeligt ikke medtager. Jeg selv forstaaer meget vel, at Kommandoen paa et Skib med et mildt Udtryk ikke egner sig til at varetages af et Bedriftsraad, men hvis man gaar ind paa den højtærede Socialministers Tankegang, bliver